

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank Amsterdam — Тълкуване на член 45 ДФЕС, на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11), на член 71 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) и на член 65 и член 87, параграф 8 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82 и поправка в ОВ L 33, 7.2.2008 г., стр. 12) — Напълно безработен пограничен работник — Право на обезщетение в държавата членка на пребиваване — Работник, който е запазил лични и професионални връзки в държавата членка на последна заетост и който има най-големи шансове за професионална реинтеграция в тази държава — Държава членка, която отказва съгласно националното си законодателство да изплаща обезщетения за безработица на посочения работник само по съображение, че той пребивава на територията на друга държава членка

Диспозитив

- След влизането в сила на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, изменен с Регламент (ЕО) № 988/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г., разпоредбите на член 65 от този регламент не трябва да се тълкуват в светлината на Решение на Съда от 12 юни 1986 г. по дело *Miethe* (1/85). Що се отнася до напълно безработния пограничен работник, който е запазил с държавата членка на последната си заетост такива лични и професионални връзки, че има най-големи шансове за професионална реинтеграция в тази държава, член 65 трябва да се разбира в смисъл, че позволява такъв работник да се постави на разположение и на службите по заетостта на тази държава, но за да получава там не обезщетения за безработица, а само съдействие за намирането на нова работа.
- Правилата относно свободното движение на работници, залегнали по-специално в член 45 ДФЕС, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат държавата членка на последна заетост да откаже съгласно националното си право да отпусне на напълно безработния пограничен работник, който има най-големи шансове за професионална реинтеграция в тази държава членка, обезщетения за безработица, по съображение че същият не пребивава на нейна територия, щом като съгласно разпоредбите на член 65 от Регламент № 883/2004, изменен с Регламент № 988/2009, приложимо е законодателството на държавата членка на пребиваване.
- Разпоредбите на член 87, параграф 8 от Регламент № 883/2004, изменен с Регламент № 988/2009, следва да се прилагат спрямо напълно безработните погранични

работници, които поради връзките, запазени от тях в държавата членка на последната си заетост, получават от нея обезщетения за безработица въз основа на законодателството на тази държава членка, по силата на член 71 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената му и актуализирана редакция съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 592/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г.

Понятието „непроменено положение“ по смисъла на член 87, параграф 8 от Регламент № 883/2004, изменен с Регламент № 988/2009, трябва да се преценява в светлината на националното законодателство в областта на социалната сигурност. Националната юрисдикция следва да провери дали работници като г-жа Peeters и г-н Arnold отговарят на предвидените в това законодателство условия, за да искат по отношение на тях да се възобнови изплащането на обезщетенията за безработица, които те са получавали съгласно посоченото законодателство, в съответствие с член 71 от Регламент № 1408/71 в изменената му и актуализирана редакция съгласно Регламент № 118/97, изменен с Регламент № 592/2008.

(¹) ОВ C 355, 3.12.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Landgericht Hamburg — Германия) — Novartis Pharma GmbH/Apozyt GmbH

(Дело C-535/11) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 726/2004 — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Разрешителна процедура — Изискване за разрешение — Понятие за лекарствени продукти, „получени“ чрез някои биотехнологични процеси, фигуриращи в точка 1 от приложението към този регламент — Преупаковане — Инжекционен разтвор, който се разпространява във флакони за еднократна употреба и съдържа количество терапевтичен разтвор, по-голямо от реално използваното за медицинско лечение — Съдържание на тези флакони, част от което по лекарско предписание е поставено в предварително заредени спринцовки съобразно предписаните дози, без лекарственият продукт да се променя)

(2013/C 156/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: Novartis Pharma GmbH

Ответник: Apozyt GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Landgericht Hamburg — Тълкуване на приложението към Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83) — Обхват на термина „hergestellt“ („получени“ в текста на български език), съдържащ се в точка 1 от посоченото приложение — Евантуално включване в обхвата на този термин на пресишването на течен медикамент от оригиналната му опаковка в спринцовки за еднократна употреба

Диспозитив

Дейности като разглежданите в главното производство — стига да не водят до промяна на процесния лекарствен продукт и да се извършват само въз основа на индивидуални рецепти със съответни предписания, обстоятелство, което трябва да бъде проверено от запитващата юрисдикция — не изискват получаването на разрешение за търговия съгласно член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата, но във всеки случай спрямо тези дейности продължават да се прилагат разпоредбите на Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Директива 2010/84/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2010 г.

(¹) ОВ С 13, 14.1.2012 г.

Решение на Съда (девети състав) от 21 март 2013 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело С-613/11) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Помощ, предоставена от Италианската република за сектора на корабоплаването в Сардиния — Решение 2008/92/ЕО на Комисията, с което се констатира несъвместимостта на тази помощ с общия пазар и се разпорежда нейното събиране от получателите — Липса на изпълнение в предоставения срок)

(2013/С 156/14)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: В. Stromsky и D. Grespan)

Ответник: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомаган от S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Неприемане в предвидения срок на всички необ-

ходими разпоредби за съобразяване с членове 2 и 5 от Решение 2008/92/ЕО на Комисията от 10 юли 2007 година относно режима на държавни помощи за сектора на корабоплаването в Сардиния (ОВ L 29, 2008 г., стр. 24) — Изискване за незабавно и ефективно изпълнение на решенията на Комисията — Недостатъчност на процедурата за принудително събиране на разглежданата незаконна помощ

Диспозитив

1. Като не е предприела в предвидените срокове всички необходими мерки, за да събере от получателите държавната помощ, обявена за незаконна и несъвместима с общия пазар с член 1 от Решение 2008/92/ЕО на Комисията от 10 юли 2007 година относно режима на държавни помощи за сектора на корабоплаването в Сардиния, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2 и 5 от това решение.
2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 32, 4.2.2012 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 11 април 2013 г. (преюдициално запитване от Landgericht München I — Германия) — Karl Berger/Freistaat Bayern

(Дело С-636/11) (¹)

(Регламент (ЕО) № 178/2002 — Защита на потребителите — Безопасност на храните — Обществена информация — Пускане на пазара на храна, която е негодна за консумация от човека, но не представлява риск за здравето на човека)

(2013/С 156/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht München I

Страни в главното производство

Ищец: Karl Berger

Ответник: Freistaat Bayern

Предмет

Преюдициално запитване — Landgericht München I — Тълкуване на член 10 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68) — Приложно поле *ratione temporis* — Национална правна уредба, позволяваща информирани граждани в случаите на пускане на пазара на храна, която не е годна за консумация и предизвиква отвращение, но не представлява конкретна опасност за здравето